

РЕШЕНИЕ

№ 197

гр. Бургас, 13.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XVII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на тринадесети март през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: АНАТОЛИ Й. БОБОКОВ

при участието на секретаря ДАНИЕЛА М. МИХАЙЛОВА
като разгледа докладваното от АНАТОЛИ Й. БОБОКОВ Административно
наказателно дело № 20232120200160 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 72, ал. 4 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР) и е образувано по жалба на Д. Г. Д. с ЕГН *****, чрез адв. К. - БАК, против Заповед за задържане на лице № 3388зз-14/13.01.2023 г. на 05 РУП Бургас.

С жалбата се моли за отмяна на атакуваната заповед за задържане, поради незаконосъобразност. Жалбоподателят твърди, че е задържан без да са налице данни, че е извършил престъпление, като ангажира доказателства. Моли за отмяна на атакуваната заповед и присъждане на разноски.

В открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от пълномощник – адв. К. – БАК, който поддържа жалбата и моли за присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата – Ж. Ж., инспектор КП към 05 РУП при ОД МВР Бургас, оспорва жалбата. Пледира за отхвърляне на жалбата.

Съдът след като се запозна с материалите по делото и становищата на страните, приема, че жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването. Същата е изготвена в предвидената форма и е придружена от необходимите приложения. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съобразно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Оспореният акт е издаден от полицейски орган по смисъла на чл. 53 от ЗМВР в границите на предоставената му съгласно чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, компетентност.

Спазена е предвидената от закона форма, като заповедта съдържа задължителните

реквизити, посочени в специалната норма на чл. 74, ал. 2 от ЗМВР, а именно: вписани са името, длъжността и местоработата на служителя, издал заповедта, както и данните индивидуализиращи задържаното лице – трите имена, ЕГН и адресна регистрация, датата и часът на задържането. Разяснени са правата на задържаното лице по чл. 63, ал. 3 и 4 и чл. 64 от ЗМВР и му е предоставено копие от заповедта срещу подпис.

Заповедта е мотивирана, като в нея са изложени фактическите и правни основания за издаването ѝ. Нормата на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, овластява полицейските органи да задържат лица в случаи, определени от закон, а именно за които има данни, че са извършили престъпление, като процедурата е регламентирана в следващите правни норми от закона. По правната си същност задържането под стража на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 73 ЗМВР представлява принудителна административна мярка по смисъла на чл. 22 ЗАНН – административно разпореждане на орган на власт, непосредствено засягащо правната сфера на адресата, която има за цел чрез задържането да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление, да продължи да извършва престъпление или да се укрие. Предпоставка за прилагането е наличието на достатъчно данни, от които може да се направи предположение, че лицето, срещу което се прилага мярката, е извършило престъпно Д.ие. В заповедта са посочени фактически обстоятелства, че жалбоподателят е заподозрян в извършено на взломна кражба на златни накити и пари. Служителят издал заповедта е имал данни преди издаването ѝ, че жалбоподателя може да съпричастен към това престъпление. Погрешното посочване в заповедта на инкриминирания период се явява техническа грешка при изписването и не е съществено нарушение, което да доведе до отмяна на обжалваната заповед. В образуваното досъдебно производство са извършени редица процесуално-следствени действия и предстои да бъдат извършени допълнителни такива с участието на задържания. При тези данни съдът намира, че заповедта е законосъобразна, тъй като в нея и в материалите по полицейската преписка се съдържат данни, че жалбоподателя има участие в извършването на престъпно Д.ие и тези данни са били налични към момента на издаването на заповедта.

Целта на закона е задържането като превантивна мярка да предотврати възможността задържаното лице да се укрие и спрямо него да не може да бъде проведено предварително разследване. Поради това, възможността на органите на МВР да приложат принудителната административна мярка "задържане за срок до 24 часа" е дейност, свързана с разкриването на престъпление, а не с наличието на вече доказано такова. За прилагането на мярката е необходимо данните, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъплението или да е съпричастен към него, да са установени преди извършване на задържането, както е в настоящия случай. Задържането, като принудителна административна мярка, се предприема от полицейския орган при условията на оперативна самостоятелност. За прилагането на тази принудителна административна мярка законодателят не е предвидил необходимост да са събрани доказателства, установяващи по категоричен начин вината на лицето, извършило престъпление по смисъла на НК.

При тези данни съдът счита, че правилно в хода на административното производство е направено предположение, че съществуват данни жалбоподателя да е съпричастен към извършване на престъплението визирано в заповедта. Изискването за излагане на фактическите основания на заповедта в случая е изпълнено, като е посочено в каква връзка е формирано предположението за евентуална съпричастност на лицето. В случая не е необходимо подробно и изчерпателно описание на всички данни относно Д.ието, съдържащи се в доказателствата по ДП. Достатъчно е засегнатото лице да е разбрало на какво основание е задържано и в какво се изразява престъпното Д.ие, което полицейският орган счита, че е извършено, т. е. да е разбрало по повод на какво е формирано подозрението срещу него. Видно от приложената по делото преписка това е изпълнено от полицейските служители, като на лицето е дадена възможност и да ангажира адвокатска защита, от което свое право той се е възползвал, т. е. в конкретния случай са налице посочените

предпоставки, поради което следва да се приеме, че оспорената заповед е в съответствие с практиката на Европейския съд за защита на правата на човека.

Прилагането на принудителната административна мярка е съобразено и с целта на закона - да се даде възможност на органите на МВР да разкрият евентуално извършеното престъпление. Налагането на принудителната административна мярка "задържане за срок от 24 часа" в случая е оправдано. В тази връзка изложените в жалбата възражения съдът приема за неоснователни.

С оглед горното съдът намира, че в конкретния случай издадената заповед за задържане е законносъобразна, поради което и подадената срещу нея жалба следва да се остави без уважение, а заповедта за задържане следва да бъде потвърдена.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Д. Г. Д. с ЕГН *****, чрез адв. К. - БАК, против Заповед за задържане на лице № 3388зз-14/13.01.2023 г. на Ж. Ж. - 05 РУП Бургас като **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

ПОТВЪРЖДАВА заповед за задържане на лице № 3388зз-14/13.01.2023 г. на Ж. Ж. - 05 РУП Бургас.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр. Бургас в 14 - дневен срок от днес.

Решението е изготвено и обявено на страните в съдебно заседание, проведено на 13.03.2022 г.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____